

תת"ע (עכו) 288-09-23 - מדינת ישראל נ' זידאן מופק

תת"ע (עכו) 288-09-23 - מדינת ישראל נ' זידאן מופקשלוט עכו

תת"ע (עכו) 288-09-23

מדינת ישראל

נגד

זידאן מופק

בית משפט השלוט בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[08.10.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 24.03.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 09.09.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש טען כי שכר את שירותיו של עורך דין על מנת שזה ייצגו בתיק אולם עורך הדין התרשל בעבודתו ולא התייצב לדיון. טענה זו של המבקש נטענה בעלמא, המבקש לא ציין את שמו של עורך דין אשר את שירותיו שכר על מנת שניתן יהא לקבל את תגובתו ואף לא צירף יפוי כח או אינדקציה כלשהי אשר יש בה כדי להוכיח את אמיתות טענתו. גרסת המבקש אף מעלה סימני שאלה לאור טענתו הנוספת לפיה התקשר למזכירות בית המשפט ביום הדיון ונמסר לו כי הדיון נדחה ויקבל זימון חדש. מקום שהמבקש שכר שירותיו של עורך דין לייצגו, למה לו להתקשר למזכירות בית המשפט לצורך בירור מועד הדיון ומדוע למזכירות למסור לו כי הדיון התבטל מקום שהוא קיים. לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדן, ובהעדר ראיה ראשונית כלשהי התומכת בטענת המבקש, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון אשר נקבע בעניינו, ואין למבקש אלא להלין על עצמו.

בעניין זה אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי: "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך".

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בענייננו.

תחילה יצוין כי המבקש טען כי הוטלה עליו ענישה מחמירה והפנה לפסיקה הנוגעת לענישה בעבירות של נהיגה כאשר רישיון נהיגה פקע, אלא מה הוא, העבירה אשר יוחסה למבקש הינה אי ציות לרמזור אדום. המבקש טען כי עונש הפסילה יפגע בו קשות אולם אין בכך כדי ללמד בדבר עיוות דין שכן כל עונש פסילה, מטבעו, יפגע בכל נאשם, ביכולת הפרנסה שלו ויכולת הניידות; ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה. המבקש כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית, בלא צורך בדיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ו' תשרי תשפ"ה, 08 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.